

Sygn. akt VIII Ka 1099 /12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta- spr.

Sędziowie SSO Dorota Niewińska

SSO Dariusz Niezabitowski

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Ewy Minor Olszewskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 roku

sprawy D. W.

oskarżonego o czyn z art. 292 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 22 października 2012 roku sygn. akt VII K 722 /12

I. Zaskarżony wyrok wobec D. W. w punkcie I części dyspozytywnej wyroku zmienia w ten sposób, że : oskarżonego D. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 16 marca 2012 roku w B., przy bazarze M. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą nabyli za kwotę 200 złotych rower górski marki U. o wartości 800 złotych pochodzący z kradzieży z włamaniem do piwnicy na szkodę G. K., przy czym na podstawie okoliczności towarzyszących transakcji oraz ceny, powinni i mogli przypuszczać, że przedmiot ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego to jest przestępstwa z art. 292 § 1 kk i za to na mocy art. 292 § 1 kk skazuje go i wymierza karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. Z. i D. W. zostali oskarżeni o to, że:

I. W dniu 16 marca 2012r. w B., przy bazarze M. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu nabyli za kwotę 200 złotych rower górski marki U. o wartości 800 złotych pochodzący z kradzieży z włamaniem do piwnicy na szkodę G. K., przy czym na podstawie okoliczności towarzyszących transakcji oraz ceny, powinni i mogli przypuszczać, że przedmiot ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego przy czym D. W. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za nieumyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 292 § 1 kk w stosunku do A. Z. i art. 292 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w stosunku do D. W..

A. S. został oskarżony o to, że:

I. W dniu 16 marca 2012r. w B. przy bazarze (...) na ulicy (...) pomógł w zbyciu za kwotę 200 złotych rower górski marki U. o wartości 800 złotych uzyskany za pomocą czynu zabronionego w wyniku kradzieży z włamaniem do piwnicy na szkodę G. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 22 października 2012 r. w sprawie sygn. akt VII K 722/12:

I. Oskarżonych A. Z., D. W. i A. S. uznał za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to:

- A. Z. na mocy art. 292§1 k.k. skazał na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- D. W. na mocy art. 292§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1k.k. skazał na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- A. S. 291§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1k.k. skazał na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej A. Z. na 2 (dwa) lata tytułem próby.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu D. W. na 3 (trzy) lata tytułem próby.

III. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100), w tym kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. S. z urzędu.

IV. Zwolnił oskarżonych A. Z., D. W. i A. S. od opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Na zasadzie art. 425§1 i 2 kpk, art. 444 kpk powyższy wyrok w części, co do kary - na korzyść oskarżonego D. W. zaskarżył prokurator.

Powołując się na przepisy art. 427§1 i 2 kpk, art. 438 pkt. 1 kpk i art. 437§1 i 2 kpk powyższemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 64 § 1 kk poprzez jego wskazanie w opisie i przyjęcie w kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu D. W. czynu.

Wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu zarzucanego oskarżonemu D. W. jak i przyjętej kwalifikacji prawnej art. 64 § 1 kk.

II. utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma apelujący wskazując, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 64 § 1 k.k., co zdeterminowało konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie opisu czynu, kwalifikacji prawnej oraz podstawy skazania i wymiaru kary oskarżonemu D. W. (art. 438 pkt 1 k.p.k.).

W pierwszej kolejności jednoznacznie stwierdzić należy, że nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego prawidłowość ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy, a dotyczących samego zdarzenia objętego zarzutem. Właściwa

analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła Sąd Rejonowy do słusznego przekonania, że oskarżony dopuścił się przestępstwa określonego w art. 292 § 1 kk.

Rzecz jednak w tym, że Sąd Rejonowy powielając błąd prokuratora w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu jak i kwalifikacji prawnej czynu przyjął, że przestępstwo to zostało popełnione w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk. Wskazać należy, iż z treści art. 64 § 1 kk wynika, że przepis ten ma zastosowanie jedynie do przestępstw popełnianych umyślnie, zaś D. W. zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 292 § 1 kk, a więc przestępstwa paserstwa nieumyślnego. W związku z tym przepis art. 64 § 1 kk nie może mieć zastosowania wobec oskarżonego D. W. w zakresie popełnionego przez niego przestępstwa paserstwa nieumyślnego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 02 grudnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt III KK 230/08 (LEX nr 491425): „Obraza prawa materialnego ma miejsce wtedy, gdy stan faktyczny został w orzeczeniu prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu”.

Bez wątplenia taka sytuacja wystąpiła w przedmiotowej sprawie.

Dlatego też, mając na uwadze treść art. 438 pkt 1 k.p.k., należało zmienić wyrok Sądu Rejonowego i dokonując prawidłowej subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod przepis prawa materialnego, co znalazło odzwierciedlenie w przypisanym czynie przez Sąd Okręgowy, gdzie wyeliminowano znamiona określające fakt popełnienia przez oskarżonego przestępstwa w warunkach recydywy i za podstawę skazania oskarżonego i wymiaru kary przyjęto art. 292 § 1 kk.

Z uwagi na fakt pominięcia art. 64 § 1 kk, a więc działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa, którą to okoliczność jako zaostrażającą wymiar kary oskarżonemu uwzględnił Sąd I instancji, Sąd Okręgowy zmienił wyrok także w tej części i uznał, że karą adekwatną do zawinienia oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu będzie kara 4 miesięcy pozbawienia wolności. Dlatego Sąd Okręgowy orzekł po stosownej modyfikacji zarzucanego czynu jak w punkcie I sentencji wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść wyroku, na mocy art. 437 § 1 kpk w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, w tym rozstrzygnięcie dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej oskarżonemu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. ze względów słusznościowych (powodem zainicjowania postępowania odwoławczego było uchybienie ze strony Sądu I instancji) zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.